ସମାନାନ୍ତର ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା—ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବୁଣନର ଉଦ୍ଘାଟନ: ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଏବଂ ଆଜି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14ର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଅର୍ଥୋଦ୍ଘାଟନ

Jeff Pippenger

2023-08-08

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୂରଣ ହେଲା, ସେହିଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ସମୟରେ ଘଟିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଦୁଇଟି ପୃଥକ ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଉଭୟ ତାହାମାନେ ଯେ ସମୟାବଧିକୁ ଆବୃତ କରନ୍ତି, ସେହି ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରୋତାମଣ୍ଡଳୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରିଥିଲା, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ରୋମକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଯାଇ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇଥିଲେ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ମିଲରାଇଟ୍ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରିଥିଲା। ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାଟି ମିଲରାଇଟ୍ମାନଙ୍କ ବାହାରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଭିତରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା। ଆମ ଦିନରେ ଏହା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହେବ।

ଆମ ଦିନରେ ଘଟୁଥିବା ପୁନରାବୃତ୍ତିରେ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ହେଉଛି—ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ବାହାରକୁ ଗଲା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ଶେଷକାଳରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଆବୃତ୍ତ ହୁଏ, ସେପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଆମକୁ ଏହା ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ହାତେଗଣା କେତେକଥର ଠାରୁ ଅଧିକ ଥର କୁହାଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶର ଦ୍ୱିମୁଖୀ ସ୍ୱଭାବ ଉଲ୍ଟା ହୋଇଯାଏ। ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶଟି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍କୁ ଯାଏ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଏ। ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା। ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରରେ ବଳିୟାନ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ବଡ଼ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇପଡ଼ିଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1, 2)। ଏହା ସେହି ଏକେ ବାର୍ତ୍ତା ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, 'କାରଣ ସେ ନିଜ ବେଶ୍ୟାଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କ'ଣ?—ତାହାର ମିଥ୍ୟା ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ। ସେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ସବ୍ବାଥର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଗତକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥ ଦେଇଛି, ଏବଂ ଏଦେନରେ ଶୟତାନ ପ୍ରଥମେ ହବାଙ୍କୁ କହିଥିବା ମିଥ୍ୟାକୁ—ଆତ୍ମାର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅମରତ୍ୱକୁ—ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛି। ଏପରି ଅନେକ ସମ୍ପର୍କିତ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ପ୍ରଚାର କରିଛି, 'ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ମତବାଦ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି' (ମାଥିଉ 15:9)।"

> "ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ନିଜର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ଧର୍ମନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଥିଲା। ଏହିପରି, ଜଗତକୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି, 'ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନଗର; କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପିଆଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଉଚ୍ଚ ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଏହା କୁହୁଥିବା ଶୁଣାଯାଏ, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପର ସହଭାଗୀ ନହଅ, ଏବଂ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକରେ ଅଂଶୀ ନହଅ। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ସମାନ; ଏବଂ ସେହି ସତର୍କବାଣୀରେ, ଦୁଇଟି ସ୍ୱର ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ସେତେବେଳେ ଘୋଷିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ଯୋହନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରକୁ ଏହା କହୁଥିବା ଶୁଣିଲେ, "ତାହାଠାରୁ ବାହାରି ଆସ।"

ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରଥମେ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଆସିଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। "ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି" ବୋଲି ଘୋଷଣା ସହିତ, ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଉଛୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିରକୁ ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବା (ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ଶେଷରେ) ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଚିତ୍ରିତ କଲା, ଯାହା ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଭିତ୍ତିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ସମାପ୍ତିବେଳେ ସେହି ଭିତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, କାରଣ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ସହିତ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝିବାଯୋଗ୍ୟ ହେଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସର ଶିଖରବିନ୍ଦୁରେ, ଯେତେବେଳେ "ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା," ସେତେବେଳେ ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଆହ୍ୱାନଟି ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ବାହାରେ ଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆରମ୍ଭ, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ସେହି ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ମନ୍ଦିର ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ସହିତ ସମାନୁପାତିକ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା କେବଳ ତାଙ୍କର ନିୟମ-ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିଲେ।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଉଦ୍ଘାଟନକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଶେଷକୁ ଘୋଷଣା କରୁଛି। ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମଥର ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଘରକୁ ଚୋରମାନଙ୍କ ଗୁହାରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥିବା ପାଇଁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର "ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ" ଥିଲା। ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷରେ, ସେ ଆଉ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଘରକୁ ଚୋରମାନଙ୍କ ଗୁହା କରିଦେଇଛନ୍ତି; ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଘର "ଉଜାଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା।"

> "ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଉପାସକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଆସୁଥିଲେ। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥରରେ ଦ୍ୟୁତିମାନ, ସେହିଟି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମହିମାର ଏକ ଅପୂର୍ବ ଦର୍ଶନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ସୁନ୍ଦରତାମୟ ପ୍ରାସାଦରେ ଯିହୋବା ଆଉ ମିଳୁନଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତି ରୂପେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ନିଜ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ସମୀପରେ, ଶେଷଥର ପାଇଁ ଯେବେ ମନ୍ଦିରର ଭିତରଭାଗକୁ ଚାହିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, 'ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି।' ମାଥିଉ 23:38। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଘର ବୋଲି କହୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମହିମା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ସେହି ମନ୍ଦିରରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହୋଇଗଲା।" The Acts of the Apostles, 145.

ଆରମ୍ଭରେ ସେ ଯେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଶେଷରେ ସେ ଯାହାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦିର ଭିନ୍ନ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର ଥିଲା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହ, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିର ଥିଲା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୃହ। ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରଭୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଜକ ହେଲେ। ଆଡଭେଣ୍ଟି ଶେଷରେ, ସେମାନେ ଆଉ ଯାଜକ ରହିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଉଜାଡ଼ କରାଯିବ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାବିଲୋନର ପତନ ଦୁଇଥର ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବାର ଏହା ଗୋଟିଏ କାରଣ। ବାବିଲୋନର ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଥର ପୁନରୁକ୍ତ ଘୋଷଣାର ଏହା ପ୍ରାଥମିକ କାରଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ କାରଣ। ଏହା କିପରି ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶ?

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇବାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ। 2300-ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମାପ୍ତି 1843 ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନ ଘଟିଥିବାବେଳେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ମିଲରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ହିଁ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା। ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇବା ସମୟରେ, 1260 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଯେଉଁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହେଲେ ଏବଂ ବାବିଲୋନର ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଆସିଲେ।

ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ଇତିହାସର ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦାନ ସହ କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ସଂପୃକ୍ତ ଅଛି। କମ୍ ସେ କମ୍ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ବିକଶିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବାରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅବଦାନ ରଖେ। ଏହି କାରଣରୁ, ମୁଁ ସେହି ଇତିହାସ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଛି। ମୁଁ ଯେଉଁଥିରେ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାୟ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତୃତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି। ଆମର ବିଚାରଣାର ପରିସରକୁ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ, ମୁଁ ଏହି ସମୟରେ ଏହାକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରୁନାହିଁ।

ପଢୁଥିବାବେଳେ କେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଉଛି, ତାହା ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ; କ୍ରମାଗତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ; ପ୍ରଥମ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ। ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେବା ମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେବା, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସମସ୍ତେ ଏକକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ଏକ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସମୂହ।

> "ପୃଥିବୀରେ ଚାଲିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ କେତେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ନେଇଥିଲା, ତାହା ମୋତେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରି, ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସଚେତନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ। ମୁଁ ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ବିଦାୟ ନେଉଥିବା ଦେଖିଲି। ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଆଲୋକ ଯାଉଥିଲା। ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା। ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। କେତେକ ଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲସିତ ଥିଲେ। ସେହି ଆଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି କେବଳ ସେହି ଆଲୋକର ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ହୃଦୟପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ମୁହଁ ଉପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗରେ ଉଠାଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ। ଅନେକେ ମହାକ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ। ସେବକମାନେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ନିଚମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଆଲୋକକୁ ଦୃଢ଼ତାସହ ବିରୋଧ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଂସାରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।"

“ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ଆଲୋକରୁ ଯେତେଜଣଙ୍କ ର ମନକୁ ସମ୍ଭ ବ, ସେମାନଙ୍କ ୁ ଦୂରେ ଆକର୍ଷିତ କରିବାରେ ବହୁତ ବ୍ୟ ସ୍ତ ଥିଲେ। ଯେ ସମୁଦାୟ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିଲେ। ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ୁ ସର୍ବାଧିକ ଗଭୀର ଆଗ୍ର ହ ସହିତ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିରୀକ୍ଷ ଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସ ରୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେ ଶଟି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେପରି ଚରିତ୍ର ବିକଶିତ କଲେ, ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେପରି ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଅନେକ ଲୋକ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ର ତି ପ୍ରେ ମର ଦାବି କରୁଥିଲେ, ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ସନ୍ଦେ ଶରୁ ଅବଜ୍ଞ ା, ଉପହାସ ଓ ଘୃଣା ସହ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ, ସେପରି ଜଣେ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପର୍ଚ ମେଣ୍ଟ ରେ ସେହି ଲଜ୍ଜ ାଜନକ ଅଭିଲେଖ ଲେଖିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ର ନାମଧାରୀ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଅବହେଳିତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱ ର୍ଗ କ୍ରୋ ଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା।”

“ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ଦେଖିଲି। ସେମାନେ ଆଶା କରିଥିବା ସମୟରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ଭବିଷ୍ୟତ୍‌କୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଏବଂ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ। ଏହି ସମୟ-ବିନ୍ଦୁ ବିନା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରୁନଥାନ୍ତା। ଶୟତାନ ବହୁତଙ୍କର ମନକୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ବହୁ ଦୂରକୁ ଆଗକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶମାନ ଆଗମନ ପାଇଁ ଘୋଷିତ ଏକ ସମୟ-ଅବଧି ମନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେହି ସମୟ ଅତିତ ହୋଇଯାଇଲାପରେ, ଯେମାନେ ଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିରାଶମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ କରି ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦୂତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମଧାରୀ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ। ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ଅତିକ୍ରମ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବହୁତେ ତୁଳାରେ ଓଜନ କରାଯାଇ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଯାଇଥିଲେ। ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, ତଥାପି ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମଧାରୀ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଶୟତାନ ଉଲ୍ଲସିତ ହେଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇରଖିଥିଲା। ସେ ଅଧିକାଂଶକୁ ସରଳ ପଥ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚଢ଼ିଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ଦୂତମାନେ ଦେଖିଲେ, ସିଓନରେ ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ଓ ପୁଣ୍ୟଶୀଳମାନେ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହ ଏବଂ ଜଗତପ୍ରେମୀ କପଟୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମିଶିଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସତ୍ୟ ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖିଆସୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତମାନେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲେ।”

“ଯେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆକାଙ୍କ୍ଷ ାରେ, ତୀବ୍ର ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଲାଷାରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଉଠିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜକୁ ଭାଇ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ର ଆଗମନ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ। ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତମାନେ ସମଗ୍ର ଦୃଶ୍ୟ କୁ ନିରୀକ୍ଷ ଣ କଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ର କାଶକୁ ପ୍ରେ ମ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ସହାନୁଭୂତି ପ୍ର କାଶ କଲେ। ଆଉ ଜଣେ ପରାକ୍ର ମୀ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଲିଖିତ ପତ୍ର ରଖିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରରେ ଘୋଷଣା କଲେ, ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି! ପତିତ ହୋଇଛି! ତାହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ସେମାନେ ପୁଣି ଆନନ୍ଦ ିତ ଦେଖାଗଲେ, ଏବଂ ଆସ୍ଥ ା ଓ ଆଶା ସହ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ପ୍ର କାଶକୁ ଅପେକ୍ଷ ା କରି ସ୍ୱ ର୍ଗପାଣିକୁ ଚକ୍ଷ ୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଡ଼ାବସ୍ଥ ାରେ, ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ଶୁଇଁ ପଡ଼ିଛନ୍ତ ି, ସେହିପରି ଅବସ୍ଥ ାରେ ରହିଗଲେ; ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡ ଳରେ ଗଭୀର ଶୋକର ଚିହ୍ନ ଦେଖିପାରୁଥିଲି। ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ସେମାନେ ବାଇବେଲରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ ର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କରି ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ତା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ହେବ। ଯେ ସମାନ ପ୍ର ମାଣ ସେମାନଙ୍କ ୁ 1843 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ର ମାଣ ସେମାନଙ୍କ ୁ 1844 ମସିହାରେ ମଧ ତାଙ୍କ ୁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ଆଶା କରାଇଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଶକ୍ତ ି ନଥିଲା, ଯାହା 1843 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ନିରାଶା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ ଶିଥିଳ କରିଦେଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ସେମାନେ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଘୋଷଣାରେ ଏକତ୍ର ିତ ହେଲେ, ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ସେନାବଳ ସର୍ବାଧିକ ଗଭୀର ଆଗ୍ର ହ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟ ି ରଖିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶର ପ୍ର ଭାବକୁ ଲକ୍ଷ ୍ୟ କଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ

ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନାମ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାସ ଓ ଅବହେଳା ସହ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ଉପହାସକାରୀଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ବାହାରିଲା, ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଯାଇନାହଁା! ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହା ଲେଖିରଖିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି।"

"ମୁଁ ଏଲିୟାଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗମନ ବିଷୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଶିତ ହେଲି। ତାଙ୍କର ଚାଦର ଏଲିଶାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଶିଶୁମାନେ (କିମ୍ବା ଯୁବକମାନେ) ତାଙ୍କ ପଛୁଆ କରି ହାସ୍ୟ-ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ, ଉପରକୁ ଯା, ହେ ଟାକମୁଣ୍ଡା! ଉପରକୁ ଯା, ହେ ଟାକମୁଣ୍ଡା! ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହା ନିଜମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିଥିଲେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଉପରକୁ ଯିବାର ଧାରଣାକୁ ନେଇ ଠଟ୍ଟା ଓ ଉପହାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାମାରୀମାନେ ଆସିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଖେଳ କରିବା କୌଣସି ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟ ନୁହେଁ।"

"ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ିଯାଇ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଅବନମିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏହି ଦୂତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ଶକ୍ତି ଓ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପୂରଣ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଉଡ଼ିଗଲେ। ଦୂତମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ମହାନ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା—ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ବାହାରି ଯାଅ। ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସେହି ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଠିଦେଣ୍ଡାଇଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଘୋଷଣା କଲେ—ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ବାହାରି ଯାଅ। ଦୂତମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ସବୁଠାରେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଭେଦ କରି ପ୍ରବେଶ କଲା। ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ଏହି ଆଲୋକର ପ୍ରସାର ଓ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହ ବିରୋଧ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଓ ଶକ୍ତି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଶୟତାନ ପଥକୁ ଅବରୋଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନକୁ ଆଲୋକରୁ ଦୂରେ ଟାଣିନେବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଲେ। ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଦିଶୁଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁ ଆତୁରତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। କେହି କେହି ମହା ବେଦନାରେ ଥିଲେ, କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିବିଡ଼ ଭାବେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଉପରକୁ ଦେଖିବାକୁ ସାହସ କରୁନଥିଲେ।"

ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରିଥିବା ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିଦେଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ଚକ୍ଷୁଗୁଡ଼ିକ ନିରାଶାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉନ୍ମୁଖ ହେଲା; ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତା ଓ ପବିତ୍ର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା। ଯୀଶୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦୂତିକ ସେନା ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀ, ଅପେକ୍ଷାରତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମତିସୂଚକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିହାରିଲେ।

"ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାର ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଓ ତାହାର ବିରୋଧ କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ଆଲୋକକୁ ହାରାଇଲେ, ଏବଂ 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି' ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଯେ ଶକ୍ତି ଓ ମହିମା ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ତାହାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧଭରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରିଥିଲେ ଓ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଯେମାନେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ମହିମାର ମେଘରେ ଆବୃତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ, ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଗଭୀର ଭାବେ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକକୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅପେକ୍ଷାରତମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ସ୍ନେହରେ ଧାରଣ

କରୁଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଉଠାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ରଖୁଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନଥିଲା। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାକ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଅବମାନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଭରସାଶୀଳମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ ଓ ତିରସ୍କାର କଲେ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପମାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବହେଳା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଯାତନାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ରଖିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ଭାଇମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଥିଲେ। ଅନେକେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି,' ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଭଲପାଉନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସହିପାରୁନଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଯେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଓ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଦେଲେ; ଏବଂ ପରେ ସେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ଅଶୁଚିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନେଉ, ଯେପରି ସେମାନେ କଳୁଷିତ ନ ହୋନ୍ତୁ। ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଏକତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ପୃଥକ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପବିତ୍ର ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିତ ହେଉଥିଲା। ସେମାନେ ଜଗତକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ, ତାହାଠାରୁ ନିଜମନର ସ୍ନେହକୁ ଛିନ୍ନ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବଳିଦାନ କଲେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଧନସମ୍ପଦକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ବୋଲି ଆଶା କରି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇରହିଲା। ଏକ ପବିତ୍ର, ପାବନ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଭିତରେ ଯେ ଶାନ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଆସିଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହି ଅପେକ୍ଷାରତମାନଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ପରୀକ୍ଷା ହୋଇନଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କବାଣୀ ପଠାଇବାରେ, ଏବଂ ପୁନଃପୁନି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିବାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନସହ କୁହକୁହିଆ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତିମାନରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିପାରିବେ, ଯାହା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମୀମାନେ ଓ ପାପାନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରସ୍ୱରୂପେ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଆସିଛି—ଏହି ସବୁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଓ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିପାରିବେ...."

"ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ସେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ସିନ୍ଦୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ସେ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଇଲେ। ସେ ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଜଣେ ପର୍ଚ୍ଚମ ପତ୍ର ରଖିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ମହିମା ଓ ଶକ୍ତି ସହ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କଲେ, ସେ ଜଣେ ଭୟାନକ ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କଲେ—ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖକୁ କେବେ ବହି ଆଣାଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଭୀଷଣ ଧମକ। ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଏହି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ ରଖିବାକୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଓ କ୍ଳେଶର ସମୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ। ଦୂତ କହିଲେ, ସେମାନେ ପଶୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସହ ନିକଟ ସଂଘର୍ଷରେ ଆଣିଦିଆଯିବେ। ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବାର ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଆଶା ହେଉଛି ଦୃଢ଼ ରହିବା। ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ିଥାଏ, ତଥାପି ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧରି ରଖିବାକୁ ହେବ। ତୃତୀୟ ଦୂତ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଶେଷ କରେ: ଏଠି ସନ୍ଥମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି; ଏଠି ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି। ସେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରୁକ୍ତି କରୁଥିବାବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦିଗକୁ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ସିନ୍ଦୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହି, ସେମାନଙ୍କ ସବୁଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଧର୍ମୀ ମୃତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି

କରାଯାଏ, ସେପରି ଧର୍ମୀ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ। ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ ନକରି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ପାପ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରନ୍ତି।”

“ଯୀଶୁ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପରେ, ସବ୍ବାଥର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯିବ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବେ କି ନାହିଁ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ତୃତୀୟ ଦୂତ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦିଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମର ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ଦେଖାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ, ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶା ନୂତନଭାବେ ଉଦ୍ଭବିତ ହେଲା। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଚାହିଁ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଘୋଷଣାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 1844 ମସିହାର ସମୟଅତିକ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବଲୋକନ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିରାଶାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବୁଝିପାରିଲେ, ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଓ ନିଶ୍ଚିତତା ପୁନିଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣବନ୍ତ କଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଆଲୋକିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ଗୂଢ଼ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବିଧାନଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିଆସିଛନ୍ତି।”

“ମୋତେ ଏହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସନ୍ଧି-ପେଟିକା ଓ କୃପା-ଆସନକୁ ଦେଖି, ସେମାନଙ୍କ ମହିମାରେ ମୋହିତ ହେଲେ। ଯୀଶୁ ସନ୍ଧି-ପେଟିକାର ଆବରଣ ଉଠାଇଲେ, ଏବଂ ଦେଖ! ପଥରର ପଟିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲିଖିତ ଦଶ ଆଜ୍ଞା। ସେମାନେ ସେହି ସଜୀବ ଦୈବବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନଜରେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ସେହି ଦଶ ପବିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ସଜୀବ ଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନଅଟିଠାରୁ ତାହାଉପରେ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ଓ ତାହାର ଚାରିପାଖରେ ମହିମାର ଏକ ଜ୍ୟୋତିବଳୟ ରହିଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ପଛକୁ ସରିଯାନ୍ତି। ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଏହିପରି କଥା ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଏ ଯେ ବିଶ୍ରାମବାର ବିଲୁପ୍ତ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇଛି। ଏହା ସେହିପରି ପଢ଼ାଯାଏ, ଯେପରି ଦେବଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା ପର୍ବତ ଉପରେ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଭୟାନକ ମହିମାରେ କହାଯାଇଥିଲା, ଯେବେ ବିଜୁଳି ଚମକୁଥିଲା ଏବଂ ମେଘଗର୍ଜନ ଗଡ଼ଗଡ଼ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯେବେ ତାଙ୍କର ନିଜ ପବିତ୍ର ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା ପଥରର ପଟିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ଛଅ ଦିନ ତୁମେ ପରିଶ୍ରମ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ କାମ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦିନ ହେଉଛି ତୁମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ରାମବାର। ସେମାନେ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର କରାଯାଇଥିବା ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯିହୋବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରତାଦ୍ୱାରା ଛାୟାବୃତ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଦଶାଜ୍ଞାର ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାକୁ ପଦଦଳିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜାତିହୀନମାନଙ୍କ ଓ ପାପବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସିଥିବା ଏକ ଦିନକୁ ପାଳନ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଅତୀତ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତି।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଧୂପଦାନୀରେ ଥିବା ଧୂପ ଧୂଆଁ ହେଇ ଉଠୁଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପସ୍ୱୀକାର ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ସେହି ଧୂଆଁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଓ କୃପାସିଂହାସନର ଉପରେ ବିରାଜ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଆନ୍ତରିକ, ପ୍ରାର୍ଥନାରତ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ବିଷଣ୍ଣ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ବୋଲି ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ, ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ଆଶା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଉଠିଲା। ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ସେହି ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀକୁ ଘୋଷଣା କଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଲୋକମାତ୍ର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ତଥାପି ସେମାନେ ସତର୍କବାଣୀକୁ ଘୋଷଣା କରିବାରେ ଉତ୍ସାହସହିତ ଅବିରତ ରହିଲେ। ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଅନେକେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱରକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ

ପବିତ୍ର କୃତ ବିଶ୍ର ।ମଦିନ ପାଳନ କରି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଉଚ୍ଚ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ମହିମାକୁ ବଢ଼ାଇଲେ।”

“ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅନେକଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ବାର୍ତ୍ତାରେ କୌଣସି ଅନୁଭବ ନଥିଲା। ଶୟତାନ ଏହା ବୁଝିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପତନ କରାଇବା ପାଇଁ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁଭବ ଥିଲା, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାର ପଥ ଦେଖାଉଥିଲେ। ଅନେକେ ଦୂତମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକରେ ସତ୍ୟର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେମାନେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରମାନୁସାରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ସେହିପରି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେପରି ଶରୀରକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧରି ରଖୁଥିବା ଏକ ନଙ୍ଗର। ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷମାନେ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ବୁଝନ୍ତି, ସେପରି ସେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କର ଅନେକ ମୋହଭ୍ରମରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି।”

“1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ, ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ସମୁଦାୟର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ପତିଆଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। ସେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭବ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲା। ସେମାନଙ୍କରେ ନମ୍ରତାର ଏକ ବାହ୍ୟ ରୂପ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଉଥିଲେ; ଯେବେକି ଅନ୍ୟମାନେ ଦୂର ଅତୀତକୁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଇ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଛି। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନଭିଜ୍ଞମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅନ୍ୟଦିଗକୁ ଟାଣିନେଉଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ। କେହି କେହି ନିଜ ନିଜର ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଗଢ଼ି ଉଠାଇବା ପାଇଁ, ସମୁଦାୟରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ, ବାଇବେଲକୁ ଖୋଜଖୋଜି କରୁଥିଲେ। ଏହା ସମସ୍ତରେ ଶୟତାନ ଉଲ୍ଲାସ କରୁଥିଲା; କାରଣ ସେ ଜାଣୁଥିଲା ଯେ, ଯେମାନେ ନଙ୍ଗରରୁ ଛୁଟିଯାଆନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଭ୍ରାନ୍ତିଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ଓ ଶିକ୍ଷାର ପବନରେ ଏପାରୁ ସେପାରୁ ତାଡ଼ିଦେଇପାରିବ। ଅନେକେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ସମୁଦାୟମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନତା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା। ପରେ ମୁଁ Wm. Millerଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚଳିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ ଓ କ୍ଲେଶରେ ନମ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସମୂହ ଏକତାବଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରେମଶୀଳ ଥିଲା, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ନିଜ ପ୍ରେମ ହରାଇଯାଉଛନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପରଙ୍କ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପୁଣି ଏକ ଶୀତଳ, ପଛକୁ ହଟିଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି। ଶୋକ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ କ୍ଷୟ କରିଦେଇଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଅଗ୍ରଣୀ ପୁରୁଷମାନେ Wm. Millerଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ କଦାଚିତ୍ ସେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଦିଅନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ପ୍ରତି ଝୁକୁଥିଲେ, ଏହି ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କର ମନକୁ ସେଠାରୁ ଦୂରେ ଟାଣିନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ତାଙ୍କର ମନକୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ଅବିକଳ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ମାନବୀୟ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିଲା। ଶେଷରେ Wm. Miller ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ବିରୋଧରେ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କଲେ। ସେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଭୁଲ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଦେଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଅତୀତ ଉପରେ ଏକ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପକାଇଥାନ୍ତା, ଯାହା ତାଙ୍କର କ୍ଲାନ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଥାନ୍ତା, ତାଙ୍କର ଆଶାକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଥାନ୍ତା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥାନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ସେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଭରସା କଲେ; ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ବୟସର କାରଣରୁ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଥିବାବେଳେ, ସତ୍ୟରୁ ତାଙ୍କୁ ଯେମାନେ ଦୂରେ ରଖିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ସେ ତତ୍ତେ ଦାୟୀ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ହିଁ ଦାୟୀ, ଏବଂ ପାପ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି। ଯଦି Wm. Miller ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକକୁ ଦେଖିପାରିଥାନ୍ତେ, ତାଙ୍କୁ ଯାହା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ରହସ୍ୟମୟ ଲାଗୁଥିଲା, ସେପରି ଅନେକ ବିଷୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା। ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଗଭୀର ପ୍ରେମ ଓ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେ ଭାବିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଝୁକୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହାର ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ। ସେ କି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ଘୋଷଣା କରିବାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପାଶେ ପାଶେ ଓ କାନ୍ଧେ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ? ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭ୍ରମପଥରେ ନେବେ ନାହିଁ।”

"ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଶୈତାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କରିବାକୁ ଦେଲେ। ଯେମାନେ ସଦା ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଟାଣି ଦୂରକୁ ନେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ସମାଧିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। ମୋଶା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ଉପକ୍ରମ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଭ୍ରାନ୍ତି କରିଥିଲେ। ସେହିପରି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ Wm. Miller ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କାନାନରେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବାକୁ ଦେଇ, ଭ୍ରାନ୍ତି କରିଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲେ। ଏହା ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନେ ହିଁ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡିବ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ସେବକଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧୂଳିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ତୁରୀର ଧ୍ୱନିରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ବାହାରି ଆସିବେ।"

"ମୁଁ ଏକ ସମୂହକୁ ଦେଖିଲି, ଯେଉଁମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ରକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ସମୁଦାୟର ସ୍ଥାପିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦେଉନଥିଲେ। ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମତିସହ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ। ମୋତେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଦେଖାଯାଇଲା—ଏକ, ଦୁଇ ଏବଂ ତିନି—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ। ଦୂତ କହିଲେ, ହାୟ, ସେହି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯିଏ ଏହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡକୁ ସରାଇବ, କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପିନ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ହଲାଇବ। ଏହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ବୁଝାମଣା ଜୀବନମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତାହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ଏହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିମ୍ନକୁ ନିଆଯାଇଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ କେତେ ମହଙ୍ଗା ମୂଲ୍ୟରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ। ଏହା ବହୁତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ କଠୋର ସଂଘର୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଭ କରାଯାଇଥିଲା। ପଦେ ପଦେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ନେଇଆସିଥିଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଢ଼, ଅଚଳ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ। ତାପରେ ମୁଁ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ସେମାନେ ମଞ୍ଚ ପାଖକୁ ଆସି, ତାହା ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାହାର ଭିତ୍ତିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। କେହି କେହି ଆନନ୍ଦରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାହା ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ମଞ୍ଚର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦୋଷ ଖୋଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେଥିରେ ସୁଧାର କରାଯାଉ, ଏବଂ ତେବେ ମଞ୍ଚଟି ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହେବେ। କେହି କେହି ମଞ୍ଚରୁ ତଳକୁ ନାମି ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ, ଏବଂ ପରେ ତାହାରେ ଦୋଷ ଖୋଜି କହିଲେ ଯେ ଏହା ଭୁଲ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମଞ୍ଚରୁ ନମିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଧାନ ନିର୍ମାତା ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଢୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୃଢ଼ ମଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିଲା, ଏବଂ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା, ଯେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି ମଞ୍ଚ ଛାଡ଼ିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ନମ୍ର ଚାହାଣି ସହିତ ତାହା ଉପରେ ଚଢ଼ିଆସିଲେ।"

"ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେଲି। ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଦେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମସୀହା ଥିବାର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରବଳ ପ୍ରମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଶୟତାନ ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଥିଲେ। ଏପରି କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପେନ୍ତିକଷ୍ଟର ଦିନର ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମକୁ ପ୍ରବେଶର ପଥ ଶିଖାଇଦେଇଥାନ୍ତା। ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦ୍ଦା ଛିଣ୍ଡିଯିବା ଦେଖାଇଦେଲା ଯେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବଳି ଓ ବିଧିବିଧାନ ଆଉ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ମହା ବଳି ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ପେନ୍ତିକଷ୍ଟର ଦିନରେ ଅବତରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନକୁ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଲାଭଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଦେଇଥିଲେ। ଯିହୁଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମ ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ

ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ମୋକ୍ଷ ର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଯେତେକି ଆଲୋକ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ , ସେ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ହାରାଇଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜମାନଙ୍କ ନିର୍ଥକ ବଳି ଓ ନିବେଦନରେ ଭରସା କରୁଥିଲେ। ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ମଧ ସ୍ଥ ତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନଥିଲେ। ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମର ସ୍ଥ ାନ ନେଇଥିଲା, ତଥାପି ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ର କୌଣସି ଜ୍ଞ ାନ ନଥିଲା।”

“ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପଥ ଅନୁସରଣ କଲେ, ତାହାକୁ ଅନେକେ ଭୟାବହ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି। ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲଜ୍ଜାଜନକ ଅପମାନର ଇତିହାସ ପଢୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଧିତ କରିନଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ସହାନୁଭୂତିର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରେମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଣିଛନ୍ତି।”

“ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଗ୍ରହଣକୁ ସର୍ବାଧିକ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହର ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲପାଉଥିବାର ଦାବି କରନ୍ତି, ଏବଂ କ୍ରୁଶର ଇତିହାସ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅଶ୍ରୁ ବିସର୍ଜନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ଏହି ଶୁଭ ସମାଚାରକୁ ଉପହାସ କଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ମୋହଭ୍ରମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ଭଲପାଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ସଙ୍ଗତି ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁଠାରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାରୁ ମଧ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶର ପଥ ପ୍ରକାଶ କରେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ, ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଘଟିଥିବା ଏହି ଗତିବିଧି ବିଷୟରେ, କିମ୍ବା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶର ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନାହାନ୍ତି। ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ ବଳି ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ମଧ ଯୀଶୁ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ସେହି ଖଣ୍ଡକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଥିତ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରମକୁ ଦେଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ଆଉ ବେଶି ଦୃଢ଼ଭାବେ ବାନ୍ଧେ, ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହି କଥିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାମ କରେ। କେହିକେହିଙ୍କୁ ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ଠକେ, ଆଉ କେହିକେହିଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ। ବିଭିନ୍ନ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଭ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିରଖିଛି। କେହି ଗୋଟିଏ ଭ୍ରମକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଶୟତାନ କେହିକେହିଙ୍କୁ ଆତ୍ମାବାଦ ଦ୍ୱାରା ଠକେ। ସେ ଆଲୋକର ଦୂତରୂପେ ମଧ ଆସେ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଉପରେ ନିଜ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ। ମୁଁ ସବୁଠାରେ ମିଥ୍ୟା ସଂସ୍କାରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ତାହା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଥିଲା। ଏହା ଶମିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପୂର୍ବପେକ୍ଷା ଜଗତକୁ ଓ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅଧିକ ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଯିବ।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟି ିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଓ ପତିତ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସତ୍ୟ ନିଷ ୍ଠ ସନ୍ତ ାନମାନେ ଅଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ମହାମାରୀମାନେ ଢାଳାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ସେବକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ଏଯାବତ୍ ଡାକାଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ର ସହିତ ସତ୍ୟ କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବେ। ଶୈତାନ ଏହା ଜାଣେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱ ନି ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏହି ଧାର୍ମିକ ସମୁଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଏକ ଉତ୍ତେ ଜନା ସୃଷ୍ଟ ି କରେ, ଯେପରି ସତ୍ୟ କୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କରିଥିବାମାନେ ଭାବିପାରନ୍ତ ି ଯେ ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତ ି। ସେ ସତ୍ୟ ନିଷ ୍ଠମାନଙ୍କ ୁ ଠକାଇବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହା ଭାବିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିବାକୁ ଆଶା କରେ

> ଯେ ପରମେଶ୍ ର ଏଯାବତ୍ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତି ମାନ ହେବ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ ରୁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କଜଣ ପତିତ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଅବସ୍ଥ ାନ ଗ୍ର ହଣ କରିବେ।” Spiritual Gifts, volume 1, 151–172.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକର କିଛି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଆମର ଇତିହାସର ପ୍ରତିରୂପ ହୁଏ ତାହା ବୁଝିପାରିବା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଅବତରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ “ପାର୍ଚ୍ଚମେଣ୍ଟ” ଥିବାବେଳେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାର୍ତ୍ତାର ଆଗମନ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।